

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Ciubotaru Iurie împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Ciubotaru Iurie Constantin, născut la 22 decembrie 1956, originar din s. Rîșcova, r-nul Criuleni, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 31/3, ap. 131;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 25.05.2011 pînă la 28.11.2012;*
- *în instanța de recurs din 21.12.2012 pînă la 19.02.2013.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012, Ciubotaru Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

În temeiul art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal în privința lui Ciubotaru Iurie, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

2. *În fapt*, Ciubotaru Iurie la data de 28 iulie 2010, în jurul orei 01⁰⁰, aflîndu-se la volanul autoturismului „Mercedes E200”, cu n/î CAR 999 și deplasîndu-se neregulamentar pe șos. Hîncești, mun. Chișinău, a fost urmărit și oprit de către colaboratorii echipajului de intervenție mobilă „902”. Ulterior, fiind escortat de către colaboratorii poliției rutiere la SPR a CGP, mun. Chișinău din str. Tiraspolului 11, mun. Chișinău, Ciubotaru Iurie s-a eschivat de la recoltarea probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, a consumului de droguri, substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În drept, acțiunile lui Ciubotaru Iurie au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

3. Sentința menționată a fost atacată cu recurs de către inculpatul Ciubotaru Iurie, care a solicitat casarea acesteia, cu achitarea sa, invocînd că în seara incidentului nu s-a aflat la volanul automobilului „Mercedes E200”, cu n/î CAR 999, nu a condus

automobilul nici treaz, nici în stare de ebrietate, fapt ce le-a comunicat și polițiștilor. În momentul în care i s-a cerut să treacă testarea alcoolscoptică era filmat și el i-a rugat pe colaboratorii poliției să înceteze. Necătînd la faptul că nu a mers la volan, ar fi fost de acord să treacă testarea alcoolscoptică, numai în cazul în care colaboratorii de poliție ar fi încetat să filmeze. Declarațiile martorilor Dragoșciuc Ivan, Cucer Valeriu și Vîrlan Simion sunt contradictorii și conțin divergențe vizibile, fapt ce exclude posibilitatea punerii acestora la baza unei sentințe de condamnare. El nici nu avea cheile de la mașină, doar telecomanda, fapt ce dovedește faptul că nu s-a aflat la volanul automobilului, dar nici nimeni nu a confirmat faptul aflării lui la volanul automobilului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 a fost respins, ca nefondat recursul inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări în privința acestuia.

5. Nefiind de acord cu hotărârile nominalizate, fără a indica vreun temei din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul Ciubotaru Iurie a declarat recurs în anulare în care solicită casarea acestora, cu achitarea sa, invocînd că dînsul nu a condus mijlocul și nimeni nu a confirmat faptul că el se afla la volan și conducea automobilul. Martorii polițiști au declarat că l-au văzut în mașina care staționa, iar martorul Postolachi Igor a declarat că la volan se afla anume el și tot el era acela care a condus pe contrasens, apoi i-a lăsat automobilul și telecomanda de la sistemul de alarmă și a plecat. Instanțele de judecată în cazul dat s-au bazat doar pe presupuneri și declarațiile neveridice și contradictorii ale polițiștilor.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 456 alin. (1) raportat la art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat în cazul în care se constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 455 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Astfel, conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

În speța dată nu se invocă și nu se evidențiază careva viciu fundamental care ar fi afectat hotărîrea atacată în cadrul procedurii precedente, de asemenea nu sunt prezentate acte veridice că Guvernul Republicii Moldova a fost informat de către

Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre depunerea a careva cereri în privința lui Ciubotaru Iurie.

Prin urmare, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală și urmează a fi declarat inadmisibil.

Totodată, Colegiul penal, enunță că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

În acest context, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnatul Ciubotaru Iurie, fiindcă nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 453 alin. (2), art. 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Ciubotaru Iurie împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Ciubotaru Iurie Constantin**, fiindcă recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie